

Wat zullen we eten?

door
Dr. Douglas S. Winnail

Inhoud:

Wilt u dat werkelijk eten?
Blijf op het gras!
Stop het spek!
Laat ons geen wormen eten!
Eet de opruimingsdienst niet op!
Van vogels tot insecten
Werden de voedselwetten afgeschaft?

Wilt U Dat Werkelijk Eten?

- **Waarom verbood God om bepaald voedsel te eten?**
- **Moet U tegenwoordig diezelfde instructies opvolgen?**

De voedingswetten over "rein" en "onrein" vlees zijn de meest unieke, doch *raadselachtige* instructies, die in de Bijbel gevonden worden. Duizenden jaren lang zijn deze wetten een opvallend *identiteitsteken* geweest, dat Gods volk van de wereld onderscheidt. (Leviticus 20:25-26) Derhalve zijn deze zelfde instructies eeuwenlang een bron van verdeeldheid en verwarring geweest tussen verschillende religieuze groepen, die allemaal beweren, dat zij hun geloof uit hetzelfde boek verkrijgen - de Bijbel.

Sommigen zijn van mening, dat "deze wetten Gods wil uitdragen" en als zodanig, redelijke en nuttige voedingsvoorschriften zijn, die "Gods zorg voor de gezondheid van Zijn volk" openbaart. (*Expositor's Bible Commentary*, "Introduction to Leviticus", [Verklarend Bijbel Commentaar, "Introductie tot Leviticus"], 1990) Deze algemene focus op de gezondheid door deze voedingswetten werd "gesteund door **Maimonides**, de grote Joodse filosoof uit de Middeleeuwen in Spanje en andere beroemde wetenschappers". (*Illustrated Bible Dictionary*, [Verklarend Bijbel woordenboek], 1980)

Andere theologen hebben echter openlijk de Levitische voedingsrichtlijnen teruggevoerd naar nietszeggende, afstotende, eigenzinnige en absurde denkbepelden, die hun oorsprong vonden in primitief

bijgeloof - niet in de geest van God. Deze theologen hebben zelfverzekerd beweerd: er zijn *geen logische verklaringen* voor de vele richtlijnen - dat gezondheid beslist *niet* hun doel was; dat het een tijdverspilling is voor Christenen om dit deel van de Bijbel te bestuderen. Zij hebben gevraagd, "Wat heeft dit alles [de voedselwetten] met religie te maken"? (*Interpreter's Bible*, [Verklarende Bijbel], "Leviticus 11-15", 1953) Sommigen hebben zelfs verklaard, "De teksten [verzen] beweren niet, dat gezondheid een factor is [in de voedselwetten], alhoewel hygiëne mogelijk een bijproduct was". (*Expositor's Bible Commentary*, [Verklarend Bijbel Commentaar], 1990, pag. 526)

Toch zei God, dat Zijn wetten voor ons goed zijn en onze levens verlengen. (Deuteronomium 5:29, 33; 10:13) **Zijn voedselvoorschriften waren niet willekeurig.** Hun doel was om ons ten goede te komen. Als dat zo is, waarom zou God dan later een Nieuwe Testament inspireren, dat *schijnbaar* laat zien, dat "Christus alle Levitische voorschriften voor onrein vlees en praktijken" *afschafte*? (*Illustrated Bible Dictionary*, [Verklarend Bijbel Woordenboek]. **Waarom zou een alwijze Schepper op zo'n tegenstrijdige manier functioneren?**

Als U ooit over dergelijke vragen heeft nagedacht wordt het wellicht tijd, dat **U het onderwerp werkelijk onderzoekt om voor Uzelf te bepalen wat de echte waarheid over de kwestie is.** *De God van de Bijbel* daagt U uit om "alles te toetsen en het goede te behouden". (1 Tessalonicenzen 5:21) De antwoorden kunnen Uw leven veranderen en Uw gezondheid positief beïnvloeden! De Bijbel openbaart enkele belangrijke redenen voor de voedselwetten. In Exodus leren wij, dat God het volk Israël koos voor een *speciaal doel*. (Exodus 19:5-6) Het is interessant, dat de voedselwetten ontworpen werden om de Israëlieten te onderscheiden van andere volken. Waarom? God zei aan Mozes: "*Ik ben de HERE, uw God, die u van de andere volken heb afgezonderd. Maakt dan scheiding tussen rein en onrein vee..... Weest Mij heilig, want heilig ben Ik, de HERE, en Ik heb u afgezonderd van de volken, opdat gij Mij zoudt toebehoren*". (Leviticus 20:24-26)

God koos Israël met het doel om een *model natie* te worden - een licht en een voorbeeld voor de wereld. "*Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zo nabij zijn als de HERE, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?*" (Deuteronomium 4:6-8)

God scheidde Israël van andere volken af, zodat de resultaten van Zijn wetten duidelijk gezien zouden worden door de andere volken, die zich tot Hem aangetrokken zouden voelen door de opzienbarende voordelen, die door Zijn rechtvaardige wegen verschaft worden. "*Mijn zoon, vergeet mijn onderwijzing niet en uw hart beware mijn geboden, want lengte van dagen, en jaren van leven, en vrede zullen zij u vermeerderen*". (Spreuken 3:1-2) Gods intentie was, dat andere volken het voorbeeld van de Israëlieten zouden willen volgen, wanneer zij de wijsheid en het geluk zagen van het leven naar Gods voorschriften - hetgeen *fysiek welzijn* en *vrijwaring van ziekten* zou inhouden! (Deuteronomium 4:40; 7:12-15)

De voedselwetten waren ook ontworpen om wijs beheer en efficiënt gebruik van de milieuvorraden te bevorderen, die God aan de mensheid toevertrouwde. De voorschriften over "rein" en "onrein" voedsel zijn belangrijk in de vervulling van de opdracht, die in Genesis 1:28 en 2:15 werden gegeven om de aarde "te bewerken en te bewaren". Om de voedselwetten rechtvaardig te begrijpen, moeten deze in **de samenhang met Gods doel voor de hele mensheid** gezien worden.

Blijf Op het Gras!

Leviticus 11 en Deuteronomium 14 zijn de belangrijkste hoofdstukken in de Bijbel, die dit onderwerp behandelen. Deze schriftgedeelten geven zeer specifieke informatie, samengevat in eenvoudige, begrijpelijke principes. Zoals een commentaar opmerkte, "Deze wetten waren de vuistregel, die God in Zijn wijsheid gaf aan een volk, dat de reden waarvoor deze gegeven werden, niet konden weten". (*Expositor's Bible Commentary*,

[Verklarend Bijbel Commentaar], hoofdstuk 2, pag. 569) Tegenwoordig openbaren echter de ontdekkingen van de moderne wetenschap juist hoe praktisch en belangrijk deze wetten werkelijk zijn.

Te beginnen in Leviticus 11:1-3, lezen wij dat "*De HERE sprak tot Mozes en Aaron en zeide.... Dit zijn de dieren, die gij eten moogt van al het gedierte dat op de aarde is.... al wat **gespleten** hoeven heeft, te weten **geheel doorkloofde hoeven, en wat herkauwt**". Dit beschrijft plantetende zoogdieren (herbivoren), geclassificeerd als herkauwers. Een herkauwer is "de naam, die aan een *grazend* dier is gegeven, dat een in hoge mate bijzonder ontwikkeld spijsverteringsstelsel heeft en gespleten hoeven". (*World Book Encyclopedia*, 1995)*

Deze dieren hebben magen met vier kamers, die grassen omzetten, die *oneetbaar* zijn voor mensen en andere dieren, in voedsaam, hoog gekwalificeerde proteïne producten (vlees en melk), die mensen dan als voedsel kunnen gebruiken. Voorbeelden van dergelijke reine dieren zijn: al het **rundvee, schapen, geiten, herten, bisons, elanden, antilooop, gazellen, kariboos en giraffen**. Dit zijn allemaal herbivoren, die hun voedsel door begrazing of struinen op gras en andere planten vergaren.

Vanuit een wijs milieumanagement bekeken hebben deze richtlijnen veel betekenis. Grote gebieden van de aarde worden bedekt door woeste gronden (savannen, grasvlakten, pampa's), die vaak marginaal bouwland worden genoemd, omdat zij niet genoeg regenval hebben om de productie van voedingsgewassen, zoals graan of tarwe, te ondersteunen. "De enige manier, waarop hectares woeste gronden gebruikt kunnen worden voor het nut van de mens is *via herkauwers*". (*Dairy Council Digest*, [Samenvatting vergadering zuivelbedrijven], jan-febr. 1973) Met gras gevoede dieren produceren ook vlees, dat een lager vetgehalte heeft, dan met granen gevoede dieren - waarvan we ons nu realiseren, dat het nuttig is voor de gezondheid. Het fokken van vleesdieren op gras en andere planten is ook veel economischer.

De reine dieren, die God aan Zijn model volk toegestaan heeft om te eten - eenvoudig aangeduid door gespleten hoeven en het herkauwen - waren *bestemd* om voedsaam voedsel te produceren op een economische en ecologische gezonde manier. Deze richtlijnen werden gegeven lang voordat er sprake was van de wetenschappen ecologie, economie en voedingsleer. Dit was één van de voordelen, die God de wereld wilde laten zien door het voorbeeld van het volk Israël.

Stop het Spek!

De voedingswetten met betrekking tot de herkauwende beesten *verbiedt* dus het consumeren van alle vleesetende dieren en allesetende dieren om zeer logische redenen. **God schiep reine dieren om te voorzien in voedsel en bijproducten voor menselijk gebruik.** Hij schiep dieren, die *niet* geschikt zijn voor menselijke consumptie, voor *andere doeleinden*. Carnivoren, beesten, die prooien eten, spelen een belangrijke rol in het beheren van de populatie van andere dieren. Als voorbeeld: wolven en poema's, die zich voeden met kudde herten, beheren niet alleen aantallen, maar helpen ook de kudde gezond te houden door oudere, zieke of zwakke dieren uit te zoeken. Dat is één reden, waarom wij geen vleeseters moeten eten. Zij kunnen zieke dieren eten en ziekten op mensen overbrengen.

Het varken of zwijn wordt specifiek als onrein genoemd en is niet toegestaan als menselijk voedsel. (Leviticus 11:7-8; Deuteronomium 14:8) Terwijl sommige theologen hebben verklaard, "wij weten niet waarom het zwijn werd verboden", (*Interpreter's Bible*, [Verklarende Bijbel]), vinden andere schrijvers vele logische redenen samenhangend met ecologie, economie, voeding en algemene gezondheid.

In het wild zijn zwijnen vaak nachtdieren, die de grond omwoelen voor voedsel. Hun nachtelijke voedingsgewoonte moet hun contact met mensen tot een minimum beperken. Varkens, die echter tot huisdier zijn gemaakt, zijn eeuwenlang als *vuilnisruimers* gebruikt rond menselijke nederzettingen. Voor veel mensen leek het een zeer goede regeling om een allesetend dier te hebben rondlopen, die snel in gewicht kon toenemen door alles te eten, van huisafval tot dode dieren en menselijke uitwerpselen - en die later geslacht kon worden en gebruikt als voedsel. Maar is dat zo?

Tegenwoordig worden gedomesticeerde varkens "gevoed met een dieet, bestaande uit grotendeels maïs en graan". (*New Standard Encyclopedia*, 1993) Als niet-herkauwers met dezelfde spijsverteringskanalen als de mensen **zijn varkens echter niet in staat op grassen te overleven** en zijn dus *ecologische concurrenten* van mensen voor wat betreft hetzelfde soortvoedsel, granen. (Zoals tarwe, koren en gerst) In Amerika wordt ongeveer 20% van het koren, dat geoogst wordt, gevoerd aan varkens.

Van nature houden varkens van hetzelfde soort voedsel als dat wat mensen eten. Dit is geen wijs gebruik van voorraden, in een wereld waar een snel stijgende menselijke bevolking onze capaciteit om voedsel te produceren overtreft. Waarschijnlijk is dit nog een reden waarom God wilt, dat wij geen varkens eten. Hij voorzag, dat grote kuddes varkens levensversterkende granen uit de monden van arme mensen zouden nemen!

Jezus Christus Zelf vond het niet ongepast om een incident te laten voorvallen, dat de vernietiging van een commercieel gefokte kudde varkens veroorzaakte! "*Nu werd op de berg een talrijke kudde zwijnen gehoed; en zij [demonen] smeekten Hem, dat Hij hun zou toestaan daarin te varen. En Hij stond het hun toe. En de geesten voeren uit die mens en voeren in de zwijnen en de kudde stormde langs de helling het meer in en verdronk*". (Lucas 8:32-33) Zou Jezus de vernietiging van iemands waardevol bezit, *zonder reden* hebben toegestaan, door onoplettendheid of ongeluk?

Laat Ons Geen Wormen Eten!

Eén van de belangrijkste ziektes, die door varkens en andere onreine dieren worden overgebracht is *trichinosis*. Het wordt veroorzaakt door een kleine parasitaire rondworm, dat in het spierweefsel van dieren en mensen dringt. De ziekte heeft een wereldspreiding en treft ongeveer één procent van de wereldbevolking - ongeveer 60 miljoen mensen. (Gerald Tortora, *microbiology*, [microbiologie], 5e ed. 1995) Dit is niet verrassend, gezien het feit, dat "mensen over de hele wereld meer varkensvlees eten, dat enig ander soort vlees". (*World Book Encyclopedia*, 1995) Amerikanen consumeren ongeveer 60 pond (30 kg.) per persoon elk jaar. Er moet echter opgemerkt worden, dat *vele* vleesetende en allesetende dieren geïnfecteerd zijn met de parasiet *Trichinella spiralis*. Berenvlees, walrus en wilde varkens zijn belangrijke bronnen van infecties bij mensen. (Baron, *medical microbiology*, [medische microbiologie], 1993) De lijst kan ook eekhoorns, ratten, katten, honden, konijnen, vossen, paardenvlees en zeezoogdieren bevatten. (Nestor, *microbiology*, 1995; Benenson, *Control of Communicable Diseases in Man*, [Beheersing van overdraagbare ziekten in de mens], 12e ed. 1975) Het is nauwelijks een toeval of samenloop, dat God het consumeren van deze dieren verbood door Zijn goddelijk gegeven voedingswetten.

Lintwormen, die ongeveer drie procent van de wereldbevolking (ongeveer 180 miljoen) treffen, zijn een ander serieus gezondheidsprobleem waarmee men geconfronteerd wordt als varkensvlees wordt gegeten. (Tortora) Alhoewel rundvlees en vis ook lintwormen kunnen bevatten, die zich in het menselijke spijsverteringskanaal kunnen vestigen en ongemak veroorzaken, is de varkens lintworm veel gevaarlijker. De larve van de varkensparasiet kan, eenmaal binnen in de menselijke ingewanden, via de weefsels zwerven naar het hart, ogen en hersenen - en kan uiteindelijk de dood veroorzaken. (Morello, *Microbiology in Patient Care*, [microbiologie in patiëntenzorg], 5e ed. 1994) Met betrekking tot de varkens lintwormziekte, "wordt het hoogste infectiecijfer gezien in landen met lagere niveaus op het gebied van hygiëne en waar varkensvlees een belangrijk deel van het dieet is, zoals in Mexico, Latijns Amerika, Spanje, Portugal, Afrika, India, Zuidoost Azië en China". (Baron, *Medical Microbiology*, 1994)

Ofschoon het algemene advies voor het vermijden van parasitische infecties van varkensvlees en andere onreine dieren is om het vlees voldoende te koken, is de *meest effectieve manier* om deze ziekten te vermijden, het *vermijden van het eten van onreine dieren*, die geen gespleten hoeven hebben en die niet herkauwen - zoals God Mozes en de Israëlieten 3500 jaar geleden opdroeg. Wanneer slechts dit deel van de Bijbelse voedingswet tegenwoordig zou worden toegepast, zou de *wereldlast van parasitische ziekten* in één generatie drastisch verminderd kunnen worden!

EET DE OPRUIMINGSDIENST NIET OP!

Waarom verbood God het eten van bepaald voedsel? Was de Schepper wispelturig? Waarom zou Hij daar bezorgd over zijn? Is er een redelijke, logische basis voor de Schriftgedeelten, die te maken hebben met welk voedsel geschikt is voor menselijke consumptie?

Na het behandelen van de eetbare landdieren gaat de **tweede belangrijke reeks van goddelijke voedselrichtlijnen** over *waterdieren*. In Leviticus wordt ons opgedragen: *"Dit moogt gij eten van al wat in het water leeft: al wat vinnen en schubben heeft, in het water, in de zeeën en in de stromen, dat moogt gij eten.... Alles in het water, dat geen vinnen of schubben heeft, dat zal u een gruwel zijn"*. (Leviticus 11:9, 12)

Talrijke en soms fantasievolle redenen werden voor deze richtlijnen voorgelegd. Terwijl sommige Bijbelgeleerden erkennen, dat de consumptie van onreine organismen schadelijk kunnen zijn, (*Expositor's Bible Commentary*, [Verklarend Bijbel Commentaar], 1990) suggereren anderen, dat organismen zonder vinnen en schubben lijken op slangen en dus weerzinwekkend zijn om te eten. (*Interpreter's Bible*, [Verklarende Bijbel], 1952) Een bron verklaarde, dat bijbelse "onreine", op de bodem verblijvende organismen symbolisch waren voor het leven in zonde en vervuiling en dat vinnen symbolisch waren voor gebeden, die ons uit een dergelijke situatie konden optrekken. (*The Bible Commentary*, [Het Bijbel Commentaar], Scribner, 1871) **De ontdekkingen van de wetenschap openbaren echter zeer uitvoerig de wijsheid en voordelen van Gods duidelijke instructies over geschikt voedsel.**

Bijbelse "reine vissen" zwemmen in het algemeen vrij rond in grote hoeveelheden water. De meeste "onreine" vissen zijn of wel *bodembewoners of rovende aaseters*. Het verbod tegen het eten van ongeschubde vissen beschermt tegen het eten van vis, die giftige substanties in hun lichamen produceren. Een handboek van de V.S. marine merkt op: "alle belangrijke vissen met giftig vlees... *missen gewone schubben*.... In plaats daarvan zijn deze giftige vissen bedekt met stekels of doornen of zitten in een soort benige bedekking. Sommige hebben naakte huiden, geen stekels of schubben". (*Survival on Land and Sea*, [Overleven op het land en op zee], 1944)

Veel zeedieren, die als giftig op een lijst gezet werden, hebben geen echte schubben; (4 haaien, 58 pijlstaartroggen, 47 meervallen, 57 schorpioenvis, 15 paddenvis enz.) (*Caras, Venomous Animals of the world*, [Caras, giftige dieren van de wereld], 1974) Palingen - nachtelijke, van roof levende aaseters, die "bijna elk soort voedsel, dood of levend" eten - moeten ook als onrein worden beschouwd. (*International Wildlife Encyclopedia*, [Internationale Encyclopedie over dieren in het wild], 1990) Het bloed van palingen bevat een giftige substantie, "die gevaarlijke kan zijn" als het "in contact komt met ogen of en een ander slijmvlies". (*Encyclopedia of Aquatic Life*, [Encyclopedie over waterdieren], 1988)

De bijbelse richtlijnen werden ontworpen om mensen te wijzen op de veiligste eetbare vissen. Men moet er echter voor zorgen, dat zelfs reine vis voldoende gekookt wordt, voordat het gegeten wordt. Rauwe vis (zoals sushi of sashimi) of onvoldoende gekookte vis kan verschillende soorten parasitische lintwormen en zuigwormen overbrengen. (Black, *microbiology*, 1993)

Een Ander Doel

Schaaldieren, die zowel vinnen als schubben missen, zijn duidelijk **uitgesloten door de Bijbelse voedingswetten**. Maar waarom zouden kreeften, krabben, langoesten en garnalen, die in vele delen van de wereld als delicatessen worden beschouwd, verboden zijn? Het antwoord ligt in het begrijpen van de rol, waarvoor zij bestemd zijn in de natuur.

Kreeften gaan "'s nachts" op foerage uit. (*Encyclopedia America*, 1993) Zij zijn "bodemploers" en "rovende aaseters" (*Encyclopedia of Aquatic Life*), die "op zoek gaan naar dode dieren" en andere organismen en overblijfselen, die op de bodem liggen. (*Encyclopedia Britannica*, 1995) Zij worden gewoonlijk gevangen in kreeftenfuiken "van lokaas voorzien met dode vis". Kreeften hebben lange voelhoorns en kleine harige

sensoren over hun hele lichaam, "die specifieke chemische moleculen in het milieu kunnen waarnemen (afgegeven door vergane organismen) en die de kreeft kan helpen om voedsel te identificeren en te lokaliseren" - zelfs in het donker! (*New Standard Encyclopedia*, 1993) Er zijn kreeften waargenomen, die een dode vis in de grond stopten en het later bij tussenpozen opgroeven om er iets meer van te eten. (*International Wildlife Encyclopedia*)

Naar krabben wordt verwezen als "professionele afvaljagers" en als "aaseters", die bijna van alles eten. "De niet-giftige krab geeft de voorkeur aan dode vis, maar zal elke aas eten [dood, rottend vlees]". (*International Wildlife Encyclopedia*) Gewone garnalen, een kleine delicate familie van krabben en kreeften, leeft overdag in de modder of in de zanderige bodems van baaien en riviermonden in de hele wereld. 's Nachts worden zij echter actief als rovende aaseters en zijn "op de bodem levende afvaleters. [eten dood en ontbindend materiaal]". (*Encyclopedia of aquatic Life*)

Deze organismen werden allemaal geschapen voor een zeer belangrijk ecologisch doel. In wezen zijn zij, de "afvalverzamelaars" of de "reinigingsdienst" voor de bodems van meren, rivieren, stranden, baaien en oceanen. Zij waren *niet bedoeld* als voedsel voor menselijke wezens. Daarom brengt het consumeren van rauwe, ingelegde of ongekookte **krabben, kreeften, slakken en garnalen** een groot risico met zich mee voor parasitische infecties, zoals leverbot, die tot 80 procent van sommige plattelands bevolkingen in Zuidoost Azië besmet. (Black)

Gevaar op de Halve Schelp

Er zijn ook zoveel en logische redenen, waarom God **strandmosselen, oesters en St. Jakobsschelpen** schiep en deze dan duidelijk als onrein en ongeschikt voor menselijke consumptie bestempelde. Deze schepsels vindt men in meren, stromen en kustgebieden in de wereld, waar zij speciale rollen vervullen. Als vaste "filtervoedende" weekdieren, pompen zij grote hoeveelheden water over hun met slijm bedekte kieuwen en vangen kleine stukjes voedsel (slib, plantenresten, bacteriën, virussen), die zij dan eten. (*Encyclopedia Americana*, "weekdieren") Het resultaat is, dat "mosselen en andere dieren, die zich voeden met uiterst kleine deeltjes de *uiteindelijke aaseters* van de zee zijn". (*International Wildlife Encyclopedia*) Door filtering gevoede organismen zijn de "stofzuigers" voor het watermilieu. Hun rol is om het water te zuiveren.

Als U eenmaal **het doel begrijpt, waarvoor God schelpdieren schiep**, moet de reden, dat zij onrein zijn duidelijk worden. Zoals U afkerig zou zijn om een maaltijd klaar te maken van de inhoud van Uw stofzuigerzak of van het materiaal, dat zich op Uw ovenfilter heeft verzameld of in Uw septische put, **zo moet het besluit om schelpdieren te eten ook weloverwogen worden!** Omdat hun manier van voeden "ideaal is voor het concentreren van bacteriën in de riolering" en bovendien om ziekteverwekkende virussen, zware metalen en giftige bladnerven, geproduceerd door plankton, te verzamelen en te concentreren, vertegenwoordigen deze schelpdieren een serieus gezondheidsrisico voor verbruikers. (*International Wildlife Encyclopedia*; Black)

Hoe serieus is het dreigement van ziektes? De Amerikaanse Keuringsdienst voor waren en Medicijnen heeft verklaard, dat "rauwe oesters, St. Jakobsschelpen en mosselen - zo smakelijk bij gourmets - de enorme *85 procent* voor hun rekening nemen van alle ziektes, veroorzaakt door het eten van zeevruchten". (*FDA Consumer*, juni 1991) Uitbraak van cholera, tyfus, hepatitis A, virusziekte, salmonella en verlamme schelpdiervergiftiging zijn maar enkele van de gezondheidsproblemen, die verbonden zijn aan de consumptie van deze weekdieren. (*U.C. Berkeley Wellness Letter*, februari 1994)

Er zijn mededelingen gepubliceerd, over zwangere vrouwen, ouderen en "personen, die een zwak immuunsysteem hebben door bepaalde ziektes (kanker, diabetes en AIDS) **het eten of aanraken van ongekookte schelpdieren moeten vermijden**". (*Consumer Research*, [Consumenten onderzoek], juli 1993) Deze gevaarlijke en potentiële levensbedreigende situaties kunnen vermeden worden door de Bijbelse voedselwetten te begrijpen en op te volgen, die verbieden om zee organismen te eten, die geen vinnen en schubben hebben.

Van Vogels tot Insecten

De laatste groep organismen, waar de Bijbelse voorschriften aandacht aan besteden, zijn vogels, insecten en reptielen. In wezen zijn alle uitgesloten gevogelte of wel *roofvogels* of *aaseters*, zoals gieren en zeemeeuwen. (Leviticus 11:13-19); *Illustrated Bible Dictionary*, [Geïllustreerd Bijbel woordenboek], deel 1, 1980) Vleesetende vogels zijn belangrijk voor het in stand houden van de populatie van andere dieren. Hun eetgewoonten om het vlees en bloed van hun prooi te eten - kadavers - maken van deze vogels potentiële werktuigen om ziektes over te brengen. Visetende roofvogels neigen hun hoge gehalten aan giftige chemicaliën in hun lichamen op te slaan. De meeste van deze vogels zijn geen belangrijke voedselbronnen voor mensen.

Reptielen zijn dieren, die ook op de lijst staan als onrein voor menselijk voedsel. (Leviticus 11:29-30; 42-43) Wat betreft insecten; alleen die van het geslacht zijn van sprinkhanen, zijn toegestaan als voedsel. (v.21-23) Deze schepsels zijn gekenmerkt, omdat zij "sterke achterpoten hebben om te springen" (*Expositor's Bible Dictionary*) en in de geschiedenis gebruikt werden als een voedselbron in het Midden Oosten.

Werden de Voedselwetten Afschaft?

De Bijbelse voedselwetten zijn eenvoudig, redelijk, praktisch en wijs. Lang voordat de mens de bijzonderheden wist van ziektes veroorzakende micro-organismen, de levenscyclus van parasieten of wereldecologie, **openbaarde God krachtige principes**; deze zouden het milieu beschermen, veiligheid en gezond voedsel geven en het verspreiden van ziektes voorkomen voor **iedereen, die bereid zou zijn om deze voorschriften te volgen.** De bedoeling en het profijt van deze Bijbelse richtlijnen werden periodiek in de geschiedenis erkend. Een wetenschapper merkte kortgeleden op, dat "van de meeste wetten duidelijk gezien kan worden, dat zij neigen naar algemene gezondheid... de wetten werden **wonderbaarlijk door God gemaakt voor de algemene gezondheid van het volk**". (*Expositor's Bible Commentary*, 1990, pag. 529, 569)

Maar als deze wetten zo logisch en heilzaam zijn voor de mensheid, **waar komt dan het denkbeeld vandaan, dat zij afschaft werden?** Waarom lijken Bijbelgelovige Christenen in de voorste gelederen te staan om deze gedachte te steunen? Het antwoord vinden wij in de *interpretaties*, die in de verzen *gelezen worden* van Markus 7 en Handelingen 10. Het bestuderen van "het bewijs" is leerzaam.

In **Markus 7** stelt Jezus een vraag aan de orde waarom Zijn discipelen eten, zonder hun handen te wassen volgens de ceremoniële tradities, die de Farizeeën volgen. Sommige bijbelvertalingen *voegen woorden toe* aan het antwoord van Jezus in vers 19, suggererend, dat Hij de voedselwetten afschafte. Deze toegevoegde woorden zijn echter *niet te vinden* in de bewaarde Griekse teksten. De vertalers leggen woorden in Jezus' mond, die Hij niet zei. Het punt, waar Christus het over had was, dat mondeling opgenomen vuil een persoon niet *geestelijk* schaadt, omdat het niet het hart binnengaat om houdingen te beïnvloeden. (Markus 7:18-23) Het vuil passeert het spijsverteringskanaal en wordt verwijderd. **Het onderwerp rein en onrein vlees en de voedselwetten werden in dit hoofdstuk niet besproken.** (Of in Matteüs 15:10-20, die dezelfde gebeurtenis bespreekt. Lees deze gebeurtenissen voor Uzelf in verschillende vertalingen.)

In **Handelingen 10** kreeg Petrus een visioen om hem te helpen de toekomstige plannen van God te begrijpen voor de groei van de Kerk. Een groep onreine dieren werden aan hem getoond en driemaal gezegd om deze te eten. Elke keer *weigerde* hij *onvermurwbaar*, omdat hij geloofde, dat het *verkeerd* was. (Handelingen 10:13-16) Denkt U er aan, dat dit de Petrus was, die *zogenaamd* hoorde, dat Jezus de voedselwetten in Markus 7 afschafte (zie vers 2) en die drieënehalf jaar door Christus onderwezen was - en die toch *nog* in de duidelijke veronderstelling was, dat het eten van onrein vlees *verkeerd* was! Hij was in de war over de betekenis van het visioen (Handelingen 10:17), totdat drie Heidense mannen kwamen, die op zijn deur klopten met een verzoek om de uitleg van het Evangelie te horen. (Handelingen 10:21-27) Gewoonlijk zou Petrus niet met deze mannen, die buiten de gemeenschap van het verbond stonden, omgaan omdat de Joden de Heidenen als "onrein" beschouwen.

Toen Petrus de stukjes van deze puzzel in elkaar zette, *stelde hij vast: "doch God heeft mij doen zien, dat ik niemand onheilig of onrein mag noemen"*. (Handelingen 10:28) Hij beseefte, dat God zich voorgenomen had, dat het Evangelie ook naar de Heidenen gebracht moest worden en dat zij op gelijke voet als eenieder, die van een Joodse achtergrond komen, in de Kerk konden komen. Petrus stelde in dit hoofdstuk of ergens anders in het Nieuwe Testament *niet* vast, dat de voedselwetten afgeschaft moesten worden. Het zogenaamde bewijs *bestaat gewoon niet!* **Noch Jezus Christus, noch Petrus schaften deze Godgegeven richtlijnen af.**

Heimelijke Motieven?

Als het bewijs zo zwak is voor het afschaffen van de voedselwetten door Christus en de Apostelen - in feite, totaal niet bestaand - **waar is dit denkbeeld ontstaan, dat zo wijdverspreid is in de Christelijke gemeenschap?** De aanwijzingen worden gevonden in de sociale, politieke en religieuze factoren, die de kerkleerstellingen van de tweede eeuw n. Chr. hebben beïnvloed. (vlg. Dr. Samuele Bacchiocchi, *From Sabbath to Sunday*, [Van de Sabbat naar de zondag], 1977, hoofdstuk 2)

Het wordt algemeen erkend, dat de vroege Christenen vele van de zogenaamde wetten van Mozes in acht bleven nemen - in feite, **de duidelijke leerstellingen van de Bijbel**. (Vlg. Lucas 4:16; Gibbon, *Decline and Fall of the Roman Empire*, [Het verval en de val van het Romeinse Rijk], Hoofdstuk 15) Toen echter meer Heidenen in de Kerk kwamen hadden zij te kampen met sterke anti-Joodse gevoelens, die op dat moment opwelden door het Romeinse Rijk. Als resultaat van de aanvallen en hoon, die op Joodse gewoonten werden opgestapeld door Latijnse en Griekse schrijvers, "verbraken vele Christenen hun banden met het Judaïsme". (Bacchiocchi, pag. 185)

Vele Christenen uit de Heidenen probeerden zichzelf "radicaal te onderscheiden" van alles wat Joods leek te zijn. Zij wilden apart en afzonderlijk van de Joden optreden. In hun poging om een nieuwe identiteit te scheppen, begonnen zij nieuwe gebruiken (vele ontleend aan de omringende heidense cultuur) in de plaats te stellen van hun originele bijbelse (zogenaamde Joodse) gebruiken. (Bacchiocchi, Hoofdstuk2; Durant, *Caesar and Christ*) Dit omvatte het vervangen van de Sabbat door de zondag, het Pascha door Pasen en naar alle waarschijnlijkheid, het afschaffen van de voedselwetten. Zoals Dr. Bacchiocchi naar voren brengt ontwikkelden vroege "Christelijke" schrijvers **enige zeer ongewone manieren om de Bijbel te interpreteren in een poging een bijbelse grond vast te stellen voor hun nieuwe praktijken**. Zij trachtten ook de waarde van de Joodse praktijken, zoals beschreven in de Bijbel, te ondermijnen. (pag. 183)

Van Nu aan tot in de Eeuwigheid

Eén van de betreurenswaardige gevolgen van de afkeer van de voedselwetten, voortgebracht in de verwarring van de tweede eeuw n. Chr., is geweest, dat miljoenen mensen hebben geleden aan ziektes, die zij opgelopen hebben door het eten van voedsel, dat God nooit bedoeld heeft als menselijk voedsel en er aan gestorven zijn.

Op de één of andere manier werd de duidelijke, eenvoudige vermelding in de Bijbel, dat Satan de hele wereld zou verleiden (Openbaring 12:9) over het hoofd gezien of gemakshalve vergeten. **Deze verleiding omvatte ook het geloof, dat theologische, rationele en nuttige instructies over voeding, die God aan Israëel gaf, zodat het een modelnatie kon worden voor de rest van de wereld, afgeschaft waren en niet langer geldig.**

Deze situatie zal echter gaan veranderen. Als Jezus Christus naar deze aarde terugkeert zal er een "wederoprichting aller dingen" zijn (Handelingen 3:20-21), inclusief de voedingswetten, die in de Bijbel staan. Profetieën in Jesaja 65:1-10 en 66:15-20 opbaren, dat de terugkerende Verlosser van de mensheid **de verkeerde begrippen**, dat Hij of iemand anders deze weldoende wetten heeft afgeschaft, **gaat corrigeren**. De mensen zullen een gelegenheid krijgen om te leren, waarom God Zijn wetten vaststelde en om de voordelen

te ervaren om in harmonie met deze goddelijk geïnspireerde principes te leven. (Jesaja 2:2-3) De Bijbel geeft ook aan, dat wanneer dit herstel plaatsvindt, het zolang gaat duren als fysieke wezens deze richtlijnen nodig hebben om fysiek gedrag te ordenen! (Jesaja 9:5-6)

Gelukkig hoeft U niet te wachten op de Tweede Komst van Christus om een begin te maken met **het opvolgen van de instructies van Uw Schepper**. U kunt vandaag beginnen. Personen, van wie het verstand geopend is voor de ware betekenis van de Bijbel zullen de gelegenheid hebben om deze levensreddende principes te delen met de hele mensheid. (Jesaja 30:20-21)

Degenen, die praktijkkennis van de toepassingen en voordelen van Gods weg van leven ontwikkelen gaan op deze aarde met Jezus Christus regeren in het Koninkrijk van God. (Openbaring 11:15; Daniël 2:44)

De voedselwetten zijn een deel van Gods plan voor het welzijn van de mens. Zij zijn vandaag de dag nog van toepassing en zij zullen fundamenteel voorschrijf zijn voor gezond leven in **de Wereld van Morgen!**

Deze Bijbelstudie wordt u als onderwijs gratis ter beschikking gesteld door:

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord

Karper 5, 2954 BP Alblasserdam

Tel 078 6990097, Fax 078 6990098, Mob 0629 065138

Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl

Web: <http://www.immanuel-gemeente.nl>

Wees van harte welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van de HEER onze kracht is.
Plaats van samenkomst: "De Havenkerk", Ieplaan 9, 2951 CB Alblasserdam, om 10.30 uur